

Sygn. akt IX U 817/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale (...)

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 kwietnia 2017r. Znak (...)/ (...)- (...) (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż J. Z. jako pracownik u płatnika składek (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 817/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący J. Z. (Z.) jako pracownik u płatnika składek F.RH.U. (...) K. L. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od (...)

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia

w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony od dnia(...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wyrokiem z dnia 04.07.2016r. sygn. 1XU 390/16 tutejszy Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 20.01.2016r. odmawiającej ubezpieczonemu przeliczenia emerytury na podstawie art.110 a ustawy emerytalnej, bowiem nie podlegał on ubezpieczeniom po przyznaniu prawa do świadczenia.

Po nabyciu prawa do emerytury ubezpieczony nie pracował do czasu zawarcia spornej umowy z K. L.. Ubezpieczony zamieszkuje w pobliżu firmy budowlanej prowadzonej przez zainteresowanego. Chciał zarobić dodatkowe pieniądze, więc zapytał go o możliwość podjęcia pracy. Przedmiotem zawartej przez strony umowy miało być wykonywanie prostych prac pomocniczych na budowie oraz prac porządkowych. Ubezpieczony pracował od godziny 6.00 do 14.00. Przed podjęciem pracy został przeszkolony w zakresie BHP. Jego bezpośrednim przełożonym był zainteresowany. Głównie wykonywał płyty betonowe, wielkości 1 m na 0,5m. Na dniówkę wykonywał średnio 10 płyt. Żeby wylać 1 płytę, musiał mieć 1 betoniarke "wsadu". Oprócz tego przenosił różne elementy do pomostów, które miały być wykonywane w warsztacie. Wynagrodzenie w wysokości 1850zł netto otrzymał do ręki. Praca okazała się dla niego za ciężka, więc nie starał się o przedłużenie umowy.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań zainteresowanego K. L. oraz zeznań ubezpieczonego (k. 14-15, k.19).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy - art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu J. Z. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia u K. L., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego oraz zainteresowanego, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83

k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozorów drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971 r., 11 CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986 r., 1 CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001 r., II UKN 258/00, OSNP z 2002 r., Nr 21. poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia